

HOE TEM JE EEN DRAAK – DE FILMEDITIE
VAN DREAMWORKS ANIMATION

HOW TO TRAIN YOUR
DRAGON
CRESSIDA COWELL

Hoe tem je een draak

ASPIRANT-LEDEN VAN DE HARICE-HUFTERSTAM:

Stikkum

Meirbek de Maffknar

Lijp

Ruigkop Junior

Flitsvuist

Pissepoot

Wrattieknaor

SotVerk

INHOUD

Woord vooraf	9
1. Allereerst vang je een draak	10
2. In de drakenkinderkamer	22
3. Helden of ballingen	39
4. Hoe tem je een draak	54
5. Een babbeltje met Ouwe Rimpelorus	69
6. Diep in de oceaan ondertussen	75
7. Tandloos wordt wakker	77
8. Draken temmen is een heidens karwei	89
9. Angst, ijdelheid, wraak en dwaze moppen	97
10. Thorstag Donderdag	111
11. Thor is boos	135
12. De Groene Dood	153
13. Als schreeuwen niet helpt	164
14. Het duivels slimme plan	174
15. De slag bij Kaap Doodskop	185
16. Het duivels slimme plan mislukt	190
17. In de bek van de draak	194
18. De buitengewone moed van Tandloos	198
19. Stikkum Waardevol	208
Epiloog door de schrijver	219

←
Stikkum Stoere
Steurkop de Derde

WOORD VOORAF

Toen ik een jongen was, had je nog echte draken.

Je had grote, grimmige Luchtdraken die als gigantische, griezelige vogels op de toppen van de klippen nestelden. Ook waren er kleine, bruine, schichtige draakjes die in geordende troepen op muizen en ratten joegen. En absurd grote Zee-draken, die wel twintig keer zo groot waren als de Grote Blauwe Vinvis en puur voor de lol uit moorden gingen.

Je zult me op mijn woord moeten geloven, want de draken verdwijnen zo snel dat ze binnenkort misschien zijn uitgestorven.

Niemand weet wat er aan de hand is. Ze kruipen terug in de zee vanwaar ze zijn gekomen, zonder ook maar een bot of een tand in de aarde achter te laten als aandenken voor de mensen van de toekomst.

Om deze verbazingwekkende dieren aan de vergetelheid te ontrukken, zal ik je dit waar gebeurde verhaal uit mijn jeugd vertellen.

Ik was niet het soort jongen dat een draak kon temmen door alleen maar even zijn wenkbrauw op te trekken. Ik was bepaald niet voor dat Heldengedoe in de wieg gelegd. Ik moest er keihard voor werken. In dit boek kun je lezen wat een Heidens Karwei het was om Held te worden.
De Schrijver

1. ALLEREERST VANG JE EEN DRAAK

Heel lang geleden, op het woeste en winderige eiland Burk, stond een nogal kleine Viking met een nogal lange naam tot aan zijn enkels in de sneeuw.

Stikkum Stoere Steurkop de Derde, Hoop en Toekomstig Hoofd van de Stam van de Harige Hufters, voelde zich een beetje misselijk, eigenlijk al vanaf het moment dat hij die ochtend wakker was geworden.

Tien jongens, van wie Stikkum er eentje was, hoopten na het afleggen van het Drakeninwijdings-examen volwaardige Stamleden te worden. Ze stonden op een guur stuk strand op de guurste plek van het heel gure eiland. Midden in een hevige sneeuwbuï.

‘OPLETTEN!’ schreeuwde Rochel de Bulk, de soldaat die hun alles over Inwijding moest bijbrengen. ‘Dit wordt jullie eerste militaire operatie, en Stikkum gaat het bevel over jullie ploeg voeren.’

‘O, niet Stik-kum,’ kreunden Meurbek de Mafknar en bijna alle overige jongens. ‘U kunt Stikkum echt niet als leider aanstellen, meneer, hij is **WAARDELOOS.**’

Doodongelukkig veegde Stikkum Stoere

Rochel
de Bulk
Idioot, heeft
de leiding over
Inwijding

Steurkop de Derde, Hoop en Toekomstig Hoofd van de Stam van de Harige Hufters, zijn neus af aan zijn mouw. Hij zonk nog iets dieper weg in de sneeuw.

‘**IEDEREEN** liever dan Stikkum,’ zei Snotkop Snotvlerk minachtend. ‘Zelfs Vissepoot zou nog beter zijn dan Stikkum.’

Vissepoot keek scheel, waardoor hij zo blind was als een kwal, en bovendien was hij allergisch voor reptielen.

‘**STILTE!**’ brulde Rochel de Bulk. ‘De eerste de beste jongen die nu nog zijn mond opendoet, krijgt **DRIE WEKEN LANG** zeeslak als lunch!’

Meteen was het doodstil. Zeeslak lijkt een beetje op worm en ook een beetje op snot, maar smaakt een stuk minder lekker.

‘Stikkum heeft de leiding en dat is een bevel!’ schreeuwde Rochel, die alles wat zachter klonk dan een schreeuw beneden zijn waardigheid vond. Hij was een reus, meer dan twee meter lang, met een woeste schittering in het enige oog waarmee hij nog kon zien en met een baard als een vuurwerkexplosie. Ondanks de bittere kou droeg hij een ruigharige korte broek en een

piepklein hertsleren vestje, zodat je zijn kreeftrode huid en opgezwollen spieren duidelijk kon zien. Hij hield een brandende fakkel in een van zijn gigantische vuisten.

‘Stikkum heeft de leiding over jullie, ook al moet ik bekennen dat hij volslagen waardeloos is, maar Stikkum is nou eenmaal het zoontje van het **STAMHOOFD**, en zo doen wij Vikingen dat. We zijn hier niet in de **ROMEINSE REPUBLIEK**, als je dat soms dacht.

Hoe dan ook, je mocht willen dat je vandaag geen grotere problemen aan je kop had. Jullie zijn hier bijeengekomen om te bewijzen dat jullie Vikinghelden zijn. En het is een oud gebruik bij de Hufters dat je’ – Rochel laste een veelbetekenende pauze in – ‘**ALLEREERST EEN DRAAK VANGT!**’

Ooo oenige oesters! dacht Stikkum.

‘Door onze draken onderscheiden wij ons van anderen!’ bulderde Rochel. ‘Gewone mensen richten valken af om voor ze te jagen en paarden om op te rijden. Alleen de **VIKINGHELDEN** durven de wildste, gevaarlijkste schepsels op aarde te temmen.’

Plechtig spuwde Rochel in de sneeuw. ‘Het Drakeninwijdingsexamen bestaat uit drie delen.

Het eerste en gevaarlijkste onderdeel dient om je moed en inbrekerstalent te toetsen. Als je lid wilt worden van de Stam van de Harige Hufters moet je eerst een draak vangen. En **DAAROM,**’ vervolgde Rochel op zijn allerluidst, ‘heb ik jullie meegenomen naar dit stukje natuurschoon. Kijk maar eens goed naar de Wildedrankenklip.’

De tien jongens legden hun hoofd in hun nek.

Daar verrees de klip, duizelingwekkend hoog boven hen, zwart en onheilspellend. ’s Zomers kon je de klip nauwelijks zien, want dan krioelde het van de draken in alle vormen en maten, die naar elkaar haptten en beten en een kakofonie van lawaai produceerden die op heel Burk was te horen.

Maar ’s winters hielden de draken een winterslaap en dan was het stil op de klip, op het dreigende, zachte gerommel van hun gesnurk na. Stikkum kon het getril door zijn sandalen heen voelen.

‘Goed,’ zei Rochel, ‘zien jullie die vier grotten halverwege de klip, zo’n beetje in de vorm van een doodskop?’

De jongens knikten.

‘Binnen in de grot, die het rechteroog van de doodskop moet voorstellen, is de

Drakenkinderkamer, waar **OP DIT EIGENSTE MOMENT**

drieduizend jonge draken aan de laatste paar weken van hun winterslaap zijn begonnen.’

‘OOOOOOO,’ klonk het opgewonden.

Stikkum verbeet zich. Toevallig wist hij heel wat meer over draken dan alle anderen bij elkaar. Als klein jongetje vond hij het al fascinerende schepsels. Uren- en urenlang had hij stiekem draken gekeken. (Iedereen vond drakenspotters sukkels en nerds, en daarom deden ze het altijd stiekem.) En Stikkum met al zijn drakenkennis wist dat je volkomen geschikt moest zijn om een grot met drieduizend draken binnen te wandelen.

Geen van de anderen scheen zich er echter al te veel zorgen om te maken.

‘Over een paar minuten pakken jullie elk een van deze manden en dan klim je tegen de klip op,’ beval Rochel de Bulk. ‘Zodra je bij de ingang van de grot bent aangekomen, ben je op jezelf aangewezen. Ik ben te groot om me door de tunnels heen te wurmen die naar de Drakenkinderkamer voeren. Jullie gaan heel **RUSTIC** de grot binnen – jij ook, Wrattieknor, tenzij je het eerste voorjaarsmaaltje van drieduizend hongerige draken wilt worden, **HAHAHAHA!**’

Rochel moest hartelijk om zijn eigen grapje lachen, waarna hij de draad van zijn verhaal weer oppakte. ‘Draken van deze grootte zijn normaal redelijk ongevaarlijk voor een mens, maar als ze met zo veel zijn, stortten ze zich als een school

DRAKENMAND

piranha's boven op je. Zelfs van een vetzak als jij, Wrattieknor, blijft dan weinig meer over – hooguit een hoopje botten en je helm. **HAHAHAHA!** Dus... jullie lopen **RUSTIG** door de grot en elke jongen steelt **EEN** slapende draak. Je tilt de draak **VOORZICHTIG** van de rots en stopt hem in je mand. Nog vragen?'

Niemand had vragen.

'In het onwaarschijnlijke geval dat je de draken **WEL** wakker maakt – en dan moet je toch wel een **ONGELOOFLIJKE RANDDEBIEL** zijn – ren je als de gesmeerde bliksem naar de ingang van de grot. Draken zijn niet bepaald dol op kou en als ze al die sneeuw zien, houden ze waarschijnlijk meteen op de plaats rust.'

Waarschijnlijk? dacht Stikkum. O, nou, dat is een héle geruststelling.

‘Ik raad je aan er de tijd voor te nemen als je een draak uitkiest. De juiste maat is heel belangrijk. Dit wordt de draak die vis voor je vangt en die herten voor je neerhaalt. Je gaat de draak vangen waarop je later ten strijde trekt, als je een stuk ouder bent en Krijger van de Stam bent geworden. Hoe dan ook, je hebt een indrukwekkend beest nodig, en in het kort komt het hierop neer: kies het grootste schepsel dat nog in je mand past. En blijf niet **TE** lang treuzelen daarbinnen...’

Treuzelen??? dacht Stikkum. In een grot met drieduizend slapende **DRAKEN?**

‘Ik hoef jullie niet te vertellen,’ ging Rochel opgewekt verder, ‘dat je als je hier zónder draak terugkomt net zo goed had kunnen wegblijven. Iedereen die voor deze opdracht **ZAKT**, wordt op staande voet verbannen. De Stam van de Harige Hufters kan geen **MISLUKKELINGEN** gebruiken. Slechts met de sterken kunnen we werken.’

Mismoedig liet Stikkum zijn blik over de wijde horizon gaan. Niets dan sneeuw en zee, zo ver het oog reikte. Verbannen worden leek hem ook niet zo geweldig.

‘**COED**,’ zei Rochel kordaat. ‘Elke jongen pakt een mand om zijn draak in te stoppen en dan gaan we op pad.’

Vrolijk en opgewonden kletsend renden de jongens naar de manden toe.

‘Ik ga zo’n Monsterlijke Nachtmerrie pakken, zo eentje met superuitschuifbare klauwen. Die zijn eng, joh!’ snoefde Snotvlerk.

‘O, bek dicht, Snotvlerk, dat kan helemaal niet,’ zei Flitsvuist. ‘Alleen Stikkum mag een Monsterlijke Nachtmerrie, daarvoor moet je de zoon van een stamhoofd zijn.’ Stikkum’s vader was Stoek de Knoert, het geduchte stamhoofd van de Harige Hufters.

‘STIK-KUM?!’ sneerde Snotvlerk. ‘Als hij in dit soort dingen even waardeloos is als in Rambal, dan mag ie blij zijn als hij een Simpele Bruine te pakken krijgt.’

De Simpele Bruine was de allergewoonste drakensoort, een bruikbaar beest, maar verre van indrukwekkend.

‘BEK HOUDEN EN IN DE RIJ GAAN STAAN, BELABBERD STELLET JE DIKKOPPEN!’ schreeuwde Rochel de Bulk.

Bliksemsnel namen de jongens hun plaatsen in, manden op de rug, en gingen in de houding staan. Rochel liep de rij langs en met de enorme toorts in zijn hand stak hij de fakkels aan die de jongens voor zich uit hielden.

‘OVER EEN HALF UUR BEN JE EEN VIKINGKRIJGER, MET JE TROUWE REPTIEL AAN JE ZIJ... OF JE ZIT

VIKING-DRAKEN EN HUN EIERN

DE HUIS-TUIN-OF-KEUKEN en DE SIMPELE BRUINE

De Huis-Tuin-Of-Keuken en de Simpele Bruine lijken zo veel op elkaar dat ze samen besproken kunnen worden.

Dit zijn de bekendste rassen – van het soort waar we meteen aan denken als we ‘draken’ zeggen. Het zijn matige jagers, maar ze laten zich probleemloos temmen. Deze draken zijn heel geschikt als huisdier, maar evenmin als een leeuw of een tijger, mag je ze nooit alleen laten met heel kleine kinderen.

GEGEVENS

KLEUR: Groen en geel, alle tinten bruin.

UITGERUST MET: Simpele tanden en klauwen..... 3

VERDEDIGING: Stekelige ruggengraat..... 2

RADAR: Geen..... 0

GIF: Geen..... 0

JACHTAANLEG: Slome jagers..... 3

SNELHEID: Hoog tijdens het vluchten..... 8

SCHRIK- EN VECHTFACTOR:

Redelijk als ze zich kwaad maken..... 4

**SAMEN MET WODAN IN HET
WALHALLA TE ONTBIJTEN MET
DRAKENTANDEN IN JE ACHTERSTE!**

brulde Rochel vol gruwelijke geestdrift.

‘DOOD OF CLORIE!’ schreeuwde Rochel!

‘DOOD OF CLORIE!’ klonk het fanatiek uit acht jongenskelen.

Dood, dachten Stikkum en Vissepoot somber.

Rochel zette de hoorn aan zijn lippen en laste een geladen pauze in.

Dit zou wel eens het allerergste moment van mijn leven **TOT NU TOE** kunnen zijn, bedacht Stikkum terwijl hij op het hoornsignaal wachtte.

En als ze nóg harder schreeuwen, dan maken we die draken wakker voor we goed en wel **BEGONNEN** zijn.

‘TARRRAHHH!’

Rochel blies op de hoorn.

